

***Nu esmu vienmēr ar tevi,
tu ņem mani aiz labās rokas,
ar savu padomu vadi mani,
vēlāk tu godā mani pieņemsi!***

73.psalms, 23.-24.pants

Izrauti no kopsakarības, šie 73. psalma panti var likties kā pārļaičīga patiesība, kas izpauž kāda ļoti nobrieduša, ticīga cilvēka paļāvību uz Dievu. Man var likties, ka esmu tālu no šādas nosvērtības un uzticēšanās Dieva vadībai. Tomēr, lasot visu 73. psalmu, parādās pavisam cita aina. Atklājas, ka šis psalms lielā mērā ir apsūdzība par dzīves netaisnību, tas pauž dziļu neapmierinātību ar to, kā šī pasaule ir iekārtota: *Bet man teju vai sametās kājas, gandrīz vai misējās solis – es sāku apskaut katru iznīreli, kad palūkojos, cik ļaundariem labi!*

Daudziem cilvēkiem patīk sūdzēties – par valdību, par veselību, par laiku. Lasītāju komentāri internetā ļauj dziļi ieskatīties cilvēku dvēselēs, jo tie ir anonīmi. Šeit parādās milzīga neapmierinātība, skaudība un nenovīdība. Tā ir dabīga lieta, ka mēs salīdzinām sevi ar citiem, tomēr šeit vairs nav tīra salīdzināšanās, te es ar savu sūdzēšanos vēlos parādīt savu pārākumu, ka esmu gudrāks par visiem citiem un ka varu atļauties citādi domājošos pazemot un par tiem ņirgāties. Cik lielai ir jābūt vēlmei pēc atzinības un uzmanības, ka var tik dziļi nolaisties!?

Nelaime ir tā, ka tīra sūdzēšanās neko neizmaina. *Es tikai leju ūdeni uz savu neapmierinātību, lai uz vienu mirkli izjustu pārākuma apziņu. Bet valdība turpina rīkoties tā, kā viņai tas liekas pareizi, mans veselības stāvoklis drīzāk pasliktinās – asins spiediens iet uz augšu, un arī laika apstākļi nedomā lasīt vai uzklaut manas sūdzības. Pastāv liels risks, ka šī mana apsēstība ar negatīvo pāriet slimības nākamajā stadijā, ka rodas dziļš rūgtums un naidis uz visu pasauli. Aprunāšana un anonīmas sūdzības nav tik nevainīgas, kā liekas. Būtībā šeit parādās liels garīgs tukšums, milzīgs mīlestības deficīts.*

Tikai tad, kad es pats apzinos, ka es ar sūdzībām pats sevi gremdēju, es sākšu meklēt ceļu kā to pārtraukt. Psalmists atrada savu atbildi, kad gāja uz dievnamu. Šeit viņš piedzīvoja Dieva klātbūtni, kas lika viņam skatīties pavisam citādi uz daudzām lietām. Viņš saka: *Kas man debesīs? Kad tu kopā ar mani – neko nevēlos virs zemes! Nīks mana miesa un sirds, bet manas sirds klīnits un daļa – Dievs mūžam!* Tas patiešām tā ir, ka Dieva mīlestība dziedina. Tā aizpilda tukšumu manī, tā ļauj man elpot brīdī, kad sāk nomākt domas par savu nepilnību un mazvērtību. Paļāvība uz Dievu izrauj ļaunuma sakni un sēj mieru, prieku un pateicību.

Tas nenozīmē, ka ir jāpieņem netaisnība un ciešanas bez vārda ierunas. Uzticēšanās Dievam atbrīvo mani no tukšām sūdzībām, lai varētu reāli sākt risināt lietas, meklēt ceļus, kā rīkoties un būt par Jēzus sekotāju, kas nes tālāk to gaismu, ko Viņš ir devis. Lai Dievs ar Savu klātbūtni piepilda Jūsu dzīvi un dāvina gaišu un priecīgu rudeni! Āmen!

DIAKONIJĀ

Sveču liešana

Projektā* jau apmācītas vairākas sveču liešanas grupas, kurās bija gan iesācēji, gan daļa no tiem, kas šīs iemaņas sāka apgūt iepriekšējo [Eiropas Sociālā fonda projekta “Sociālās rehabilitācijas programmu izstrāde un ieviešana Liepājas Diakonijas centrā.” 02.01.2012.–30.06.2013.] nodarbību ietvaros. Interese ir liela. Cilvēkiem ļoti patīk, ka ātri ir redzams veikuma rezultāts, kas nereti sagādā daudz pārsteigumu. No radošās domas līdz gala rezultātam ir salīdzinoši īss ceļš.

Apmācību programma neatšķiras. Tā kā dalībnieku skaits vienā grupā šoreiz paredzēts mazāks – līdz pieciem cilvēkiem, ir ērti strādāt,

jo līdz ar to nodarbībās ir iespējas paveikt vēl vairāk, pavariēt. Cenšos pielāgoties dalībnieku interesēm, cik programma to pieļauj, un radoši pieaugu arī pati.

Iepriekšējo grupu dalībnieki, kas turpina mācīties, sveces lej arī mājās, pamatā – dāvanām. Pateicoties materiālu lielai pieejamībai, ir iespējas eksperimentēt.

Sveču liešanu var apgūt plašs cilvēku loks. Šeit to dara gan cilvēki ratiņkrēsls, gan ar garīgās attīstības traucējumiem un citi. Piedalījās arī brīvprātīgie no Igaunijas un Spānijas.

Pasniedzēja **Indra Grūdupa**

*) No 2013. gada 1. oktobra Liepājas Diakonijas centrs īsteno NODIBINĀJUMA „BORISA UN INĀRAS TETERĒVU FONDS” grantu projektu „Atbalsts un zināšanas darba meklētājiem Liepājā”.

Domino projekts

2014.gada 28.maijā Liepājas Diakonijas centrā (LDC) projekta “Domino – darbs cilvēkiem ar īpašām vajadzībām” ietvaros, durvis vēra “Domino tirdziņš”, kur tiek pārdoti rokdarbi, kurus gatavojuši cilvēki ar īpašām vajadzībām, pirmspensijas vecuma cilvēki un pensionāri.

Pasākumu atklāja Diakonijas centra vadītājs Mārtiņš Urdze, pārdomās dalījās vairāku diakonijas projektu autore Aija Saldovere un tirdziņa darba vadītāja Inese Biteniece.

Domino projekts Diakonijā uzsākts 2014.gada 1.februārī. To atbalsta vācu palīdzības fonds “Aktion Mensch” un Šlēsvigas-Holšteinas Diakonijas centrs. Projekta kopīgās izmaksas ir 63 300 euro. Trīs gadu laikā paredzētas dažādas aktivitātes, kas veicinās un atbalstīs Liepājas reģiona cilvēku ar īpašām vajadzībām iekļaušanu sabiedrībā. Galvenais uzsvars tiks likts uz aktivitātēm, kas palīdzēs šiem cilvēkiem atrast sev piemērotu darba vietu.

Projekta nosaukums atgādina, ka, līdzīgi kā domino spēlē, ir jāpieliek atbilstošais kauliņš – katram cilvēkam ir jāatrod sava vieta dzīvē, vieta, kur pieslēgties un būt noderīgam. Lai to varētu īstenot, ir uzsāktas intervijas, kur cilvēki ar īpašām vajadzībām var pastāstīt par savām interesēm un vajadzībām, pieredzi un nākotnes plāniem. Vadoties no intervijām, tiks piemeklētas dažādas atbalsta iespējas, piemēram, apmācības un atbalsta grupas.

Domino tirdziņā cilvēki ar īpašām

vajadzībām var tirgot savas pašdarinātās mantas un iegūt pieredzi, tirgojoties ar saviem rokdarbiem.

Projekts paredz, ka tiks izveidota fotoizstāde, kas atspoguļos, kā mūsu sabiedrībā šādi cilvēki dzīvo. Izstādi ir plānots rādīt arī Vācijā.

Projekta ietvaros tiks rīkotas sešas konferences. Pirmā, par invalīdu nodarbinātību, jau notika 2014.gada 30.maijā. Vēl ir paredzētas konferences par sekojošām tēmām: izglītība, veselība, dzīves apstākļi mājās, brīvā laika pavadīšanas iespējas un projekta noslēguma konference.

Domino tirdziņa aktualitātes

Darba laiks 11.00–15.00 darba dienās.

Vislielākais pieprasījums pašlaik ir pēc apgleznotām zīda šallēm, ko darina kāda rokdarbniece no Diakonijas centra. Saņemta laba ziņa no Vācijas – vācieši pasūtīšot simts zīda šalles. Iepriekš draugi no Vācijas iegādājušies arī lielu skaitu pašdarinātās sveces. Šādi gadījumi, kad saņemts lielāks pasūtījums, ir labs atspazs cilvēkiem, kas darina šos rokdarbus, tādēļ paši rokdarbnieki labprāt izpilda klientu vēlmes un savus darbus darina atbilstoši pircēja izteiktajām vēlmēm.

Ja Jums ir zināmi cilvēki ar īpašām vajadzībām, kuri vēl vēlētos šeit pārdot savus darbus, lūdzam sazināties ar mūsu darbinieci Inesi Biteniecei, mob. 28354740.

Jaunums

Tagad Domino tirdziņā var iegādāties arī Rasmā Jonases dzejas grāmatas – “Dzīve iet tālāk” (2013) – pieaugušajiem, “Cāļi” (2013) un “Zaķu pasaka” (2014) – bērniem.

Informācija par Domino projektu, t.sk., Domino tirdziņa jaunumiem, tiek apkopota un publicēta vietnes www.kalpot.lv Diakonijas centra aktivitātē ar tādu pašu nosaukumu.

Mārtiņa Urdzes uzruna

Mīlie viesi, mīlie darbinieki!

Šodienas virsraksts ir no Jāņa atklāsmes grāmatas 3.nod. 2.pants: ‘Mosties un stiprini to, kas vēl nav miris.’

Pie mums Diakonijas centrā pašlaik notiek projekts “Domino – darba vietas cilvēkiem ar īpašām vajadzībām”. Šī projekta ietvaros mēs izanalizējam situāciju, kā veicas cilvēkiem ar īpašām vajadzībām darba meklējumos. Situācija ir gaužām bēdīga. Vienmēr jau var teikt: “Ja vispār ir ļoti maz brīvas darba vietas, tad neviens neņems cilvēkus ar īpašām vajadzībām”. Tomēr rodas jautājums: “Kāpēc Lietuvā ir izveidota plaša valsts atbalstīta sistēma, kur šie cilvēki var mācīties un strādāt, bet Latvijā tas nav iespējams?” Ir pilnīgi skaidrs, ka bez valsts atbalsta, bez subsidētām darba vietām un specializētām darbnīcām, bez nodokļu atlaidēm darba devējiem, kas pieņem darbā cilvēkus ar īpašām vajadzībām, bez likuma par sociāliem uzņēmumiem, nekas nemainīsies. Tāpēc ir pēdējais laiks, lai mūsu politiķi un ierēdņi *mostas* un sāk risināt jautājumus, kas ir saistīti ar cilvēku ar īpašām vajadzībām nodarbinātību. Bet arī mums, sabiedrībai, ir jāpamostas no vienaldzības un bezcerības un aktīvi jāpieprasa, ka cilvēki ar īpašām vajadzībām mūsu valstī var dzīvot cilvēkcienīgu dzīvi, lai viņiem nav jāiztiek no pabalstiem un pensijām, kas ir tālu no iztikas minimuma. Ilgstošs bezdarbs nes postu daudzējādā ziņā, tas veicina slimības, noved pie zemas pašapziņas utt.

Diakonijas centrā kopš 2012.gada notiek dažādas rokdarbu apmācības, tai skaitā aušana, sveču liešana, keramika, rotaļlietu gatavošana, kokapstrāde un šūšana.

Šīs nodarbības notiek pieredzējušu amatnieku vadībā. Pašlaik tajās iesaistīti aptuveni 40 cilvēki ar īpašām vajadzībām, pirmspensijas vecuma bezdarbnieki un pensionāri. Tā viņiem ir iespēja iziet no mājām un pilnvērtīgi pavadīt savu laiku kopā ar citiem, iemācoties jaunas prasmes un zināšanas. Tagad mēs speram nākamo soli. Atverot "Domino tirdziņu", mūsu grupu dalībnieki var savas darinātās mantas arī pārdot. Tāpat mēs aicinām cilvēkus ar īpašām vajadzībām, kas mājās gatavo rokdarbus, pieteikties un tos šeit pārdot. Mēs ļoti priecājamies, ka mūsu tirdziņā iesaistās arī Sociālā aprūpes centra "Ilģi" iemītnieki ar saviem rokdarbiem, kā arī Liepājas Neredzīgo biedrības biedri ar saviem pinumiem.

Tāpat kā ar domino spēles kauliņiem, kur jāatrod līdzīgs kauliņš ar vienādu punktu skaitu, tā arī cilvēkiem ar īpašām vajadzībām un daudziem citiem ir jāatrod sava vieta sabiedrībā. Lai "Domino tirdziņš" ir vieta, kas var kalpot kā saskarsmes punkts starp tiem, kuri māc gatavot ļoti noderīgas un skaistas lietas un tiem, kam tas ir vajadzīgs.

Turpmāk mēs domājam par to, ka šīs mantas varētu pārdot arī ar interneta starpniecību, kā arī dažādos tirgos Latvijā un ārzemēs.

Es vēlos pateikt vislielāko paldies mūsu vācu draugiem no biedrības "Bruecke nach aussen" un tās vadītājam Kurtam Pfannerera (Kurt Pfannerer) kungam, kas mums palīdzēja šīs telpas atjaunot. Paldies Aivaram Kleinam par viņa gatavotiem plauktiem un arī visām pārējām pasniedzējām, kas vada mūsu pulciņus.

Tik tiešām ir pēdējais laiks *mosties*, pievērsties saviem līdzcilvēkiem un pārvarēt visu to, kas velk cilvēkus uz leju, - aizspriedumus un bailes, neticību un bezcerību.

Mārtiņš Urdze, 28.05.2014., Liepājā

"Domino tirdziņš" ir vieta, kur savus paštaisītos rokdarbus var pārdot cilvēki ar īpašām vajadzībām, t.sk., Sociālā aprūpes centra "Ilģi" iemītnieki un "Liepājas Neredzīgo biedrības" biedri. Arī cilvēki ar īpašām vajadzībām, kas darbojas mājās, var šeit piedāvāt savu produkciju.

Liepājas Diakonijas centrā darbojas vairāki rokdarbu pulciņi - aušanas, šūšanas, kokapstrādes, keramikas, rotālietu gatavošanas un sveču liešanas.

Tur piedalās cilvēki ar īpašām vajadzībām, pensionāri un pirms pensijas vecuma bezdarbnieki.

"Domino tirdziņš" atrodas Liepājas Diakonijas centrā, Fr. Brīvzemnieka ielā 54
Atvērts darba dienās no plkst. 11.00 -15.00

The "Domino market" is a place where people with disabilities can sell their self-made handicrafts. The handicrafts are made in the Diaconal centre in Liepaja, the Social care centre "Ilģi", the "Blind people's organization" in Liepaja or at home. The "Domino market" is located in the Diaconal centre Liepaja, Fr. Brīvzemnieka ielā 54.

The opening times are on workdays from 11.00 am -15.00 pm.

INTERVIJA

Draudzes avīzes iepriekšējos numuros publicējām interviju ar LELBāl (Latvijas evaņģēliski luteriskās baznīcas ārpus Latvijas) arhibīskapu **Ernstu Elmāru Rozīti**. Šajā numurā – intervijas noslēgums.

Jums kā arhibīskapam iznāk arī daudz ceļot, jo attālumi ir lieli. Varbūt Jums ir kāds interesants kuriozs, ko ceļojot esat piedzīvojis?

Pašreiz ceļošana, ne tikai man, bet daudziem cilvēkiem, ir kļuvusi kaut kas gandrīz ikdienišķs, – iesēžas vai nu busā vai lidmašīnā un ātri pārvar atstatumus. Agrākos laikos es mēģināju gandrīz kā sportu piekopt – man parasti ir lētākā biļete – mēģināt ar vislētāko biļeti nokļūt vislabākā vietā. Piemēram, ja man bija ierādīta vieta pie ejas, pēdējā brīdī es gāju pavaicāt – vai jums nebūtu vieta pie loga? Brīdī, kad bieži tika izdalītas atlikušās, sevišķi labās vietas. Tiesību uz to tev nav, un tomēr tu pēkšņi sēdi labākā klasē. Tad es domāju – varbūt arī mīļais Dievs mums vienu otru reizīti labprāt kaut ko iedotu, ja vien mēs Viņu lūgtu.

Pakaļ tev neviens neskries, bet dažreiz vajag drosmīgi pareizā brīdī un pareizā vietā atvērt muti – vai Tu man nevarētu to iedot? Tā tas ir mazās un arī lielās lietās.

➔ *Turpinājums no 5.lpp.*

aktivitāšu, notikumu un semināru rīkošanā. Permakultūras dārza aktivitātes sākās īsi pirms brīvprātīgā ierašanās, tādēļ viņiem bija lieliska iespēja piedalīties procesā gandrīz no paša sākuma. Brīvprātīgie deva ieguldījumu arī prezentējot un īstenojot savu kultūru. Projektu vadīja Agata Babina (biedrība “Radi vidi pats”).

Cilvēku atsaucība bija laba. Projekta dalībnieki palika apmierināti. Šogad arī Liepājas Diakonijas centrs šī projekta ietvaros uzņēma vairākus seniorus no Igaunijas, kas šeit piedalījās līdzīgās aktivitātēs – apguva rokdarbus (šūt, aust, apstrādāt mālu u.tml.), kopa un apzaļumoja Diakonijas apkārtni, piedalījās viesu uzņemšanā un apkalpošanā, “Domino tirdziņa” iekārtošanā u.c., kā arī pasniedza igauņu valodu un mācījās latviešu. Igauņu seniori pie mums kopumā pavadīja 186 cilvēkdienas.

Pirms došanās mājās igauņiete Hilja Jōks pateicībā rakstīja:

Dārgie latvieši!

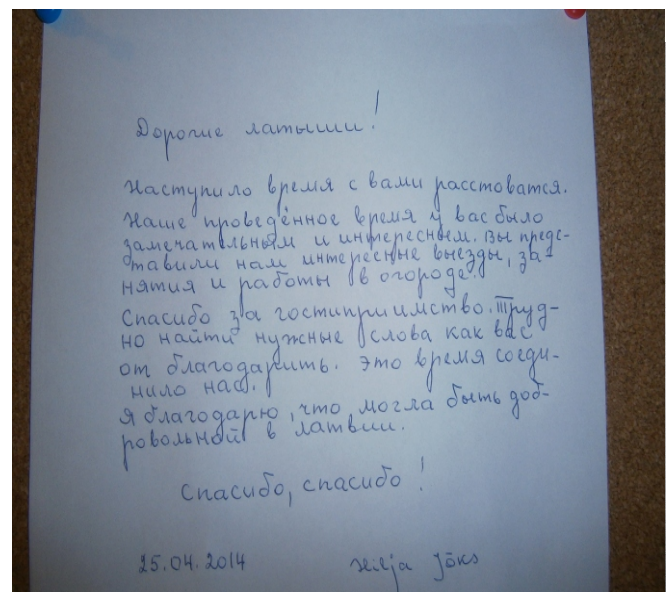
Ir pienācis laiks no jums šķirties. Laiks, ko pavadījām pie jums, bija brīnišķīgs un interesants. Jūs mums piedāvājāt interesantus braucienus, nodarbības un darbu dārzā.

Paldies par viesmīlību! Grūti atrast pareizos vārdus, kā jums pateikties. Šis laiks mūs savienoja.

Es pateicos, ka varēju būt brīvprātīgā Latvijā.

Paldies, paldies!

25.04.2014.

H. Jōks vēstules oriģināls

Programma
Jaunatne
darbībā

Eiropas Savienības programmas „Jaunatne darbībā” brīvprātīgā darba projekts „Social activities in the Diaconal centre in Liepaja”

Liepājas Diakonijas centrs (LDC) nu jau vairākus gadus pēc kārtas piedalās Eiropas Savienības programmas „Jaunatne darbībā” Eiropas brīvprātīgā darba projekta „Social activities in the Diaconal centre in Liepaja” īstenošanā. Šogad no 7. februāra līdz 31. augustam tā ietvaros LDC un Liepājas Krusta ev. lut. draudzes aktivitātēs darbojās brīvprātīgais jauniešis no Spānijas Ismaēls (Juan Ismael Segovia Carmona).

Līdz vasaras brīvlaikam viņš bija asistents draudzes Svētdienas skolā, pēc tam asistents un palīgs bērnu vasaras aktivitātēs, palīdzēja bērniem apgūt kristīgās dziesmas spāņu valodā u.c. Ismaēls pasniedza spāņu valodu visiem interesentiem, t.sk., kādai studentu grupai Liepājas Universitātē, bet pats turpināja apgūt latviešu valodu, ko atbraucējiem pie mums māca Karīna Krieviņa, kura šogad ir Eiropas brīvprātīgā darba projekta vadītāja LDC. Vēl brīvprātīgais palīdzēja sakārtot nošu materiālu, ko martā Krusta draudze saņēma mantojumā no tās bijušā jauniešu ansambļa „Uguntiņa” dalībnieka Tāļivalža Asna (mūžībā), kā arī piedalījās starptautisko vakaru organizēšanā Diakonijā kopā ar igauņu seniorēm, kuras šeit bija ieradusās cita projekta (Senioru brīvprātīgais projekts “Pilsētas un lauku

kultūras apmaiņa” sadarbībā ar Sannas kultūras centru Igaunijā) sakarā. Bez tam Ismaēls Diakonijā sniedza tehnisku atbalstu darbā ar biroja tehniku. Par Eiropas brīvprātīgā daudzajām nodarbēm, kamēr viņš bija pie mums, var izlasīt viņa blogā (izmantojot google tulkotāju), kas atrodas LDC tīmekļa vietnē www.kalpot.lv, kur, neilgi pēc ierašanās, Ismaēls rakstīja:

Sveika, Latvija!

Mani sauc Ismaēls. Esmu spāņu advokāts, kurš ir pabeidzis studijas un izlēmis pavadīt kādu laiku ārpus Spānijas, lai redzētu lietas no cita skatu punkta un iepazītu citas kultūras. Vienmēr esmu bijis ieinteresēts dzīvot kādu laiku Baltijas valstīs, tāpēc projekts Liepājā, Latvijā mani ieinteresēja ar visu to, ko tas piedāvāja, un lika man pieņemt lēmumu par šo vietu.

Sagatavoja LDC

Senioru brīvprātīgais projekts “Pilsētas un lauku kultūras apmaiņa” sadarbībā ar Sannas kultūras centru Igaunijā

Liepājas Diakonijas centrs sadarbībā ar Sannas kultūras centru Igaunijā neseno organizēja cilvēkiem vecumā virs 50 gadiem Senioru brīvprātīgo projektu “Pilsētas un lauku kultūras apmaiņa”.

Brīvprātīgās no Igaunijas kopā ar Liepājas Diakonijas centra kalpotājiem
Foto: radiividipats.lv

Brīvprātīgie dzīvoja un strādāja Sannas muižā Igaunijas dienvidaustrumos. Galvenās aktivitātes bija: palīdzēt noorganizēt dažādas nodarbības keramikas, rokdarbu, aušanas, velosipēdu u.c. Tāpat jāpalīdz muižā notiekošo

➔ Turpinājums 6.lpp.

Neparastas atmiņas – lidaparāts Čikāgā nokavējās, un es netiku tālāk uz Filadelfiju, kur man nākamajā rītā bija dievkalpojums. Pārrakstīja biļeti uz pirmo rīta lidmašīnu. Bija tuvu pusnaktij, šī lidmašīna gāja sešos, un man bija tā kā žēl izdot daudz naudiņas par dažām stundām hotelī, vēl arī klapatas, kamēr tiek līdz hotelim un atpakaļ, tāpēc es nolēmu palikt pa nakti lidostā. Bija interesanti vērot parasti nepiedzīvoto: kā nāk tīrīšanas komanda, tad jāsāk meklēt, kur varētu atgulties, un tu mani, tur vajag būt vismaz trim sēdekļiem bez atzveltnēm pa starpu, citādi tu nevari izstiepties. Kur tu liksi to, kas tev ir visdārgākais – zem galvas! Tiem, kas tur apgrozījās pa nakti, radās tāda īpatna kopības sajūta. Mēs parasti dzīvojam ļoti ierastās sliedēs, un ir labi dažreiz apzināti piekopt kaut ko citu.

Cits piemērs. Aizvien mēģinu nokļūt mājās un pārnakšņot mājās. Lai aiztaupītu pārnakšņošanu, Štutgartes lidosta Vācijas mērogā piedāvā virkni gluži izdevīgu lidojumu ap sešiem no rīta. Tas nozīmē – ņemt pirmo busu uz lidostu plkst. 4:48. Kāda ir pasaule četros no rīta! Mēs parasti viņu noguļam, bet viņa ir tik skaista, tik svaiga, vēl nenolietota diena! Atminos bērnības Lieldienu rīta dievkalpojumus Eslingenā, līdz ērgelniņš šo tradīciju izbeidza – viņš tik nekristīgā laikā nespēlēšot. Bet tas bija tik pasakaini – apzināti piedzīvot saullēktu. Mūsu dzīve ir daudz bagātāka un krāsaināka, nekā mēs dažreiz esam to vienkāršojuši!

Vai arī. Paskatieties, kā izskatās cilvēki, kas grib noķert vilcienu vai lidmašīnu. Ģimene – viens skrien pa priekšu, otrs rauj sunīti vai velk vecmāmiņu. Tādās ārkārtas situācijās atklājas ģimenes iekšējās attiecības. Ko visu tu tur neredzi, vērojot zināmā atstatumā!

Vienreiz aizturēju veselu vilcienu, lai mūsu draudzes priekšnieks to vēl „noķertu”. Cienījamais Viljams Stāmera kungs dzīvoja Heilbonnā. Vācijā tanīs laikos mums vēl nebija tā kā tagad, kad visas durvis aizveras automātiski, bet tās vajadzēja aizvērt. Mūsu dievkalpojums Eslingenā ieilga un stacijā iebraucām pēdējā brīdī. Viņi abi ar kundzi nevarēja tik ātri paskriet, kā es. Es tiku līdz vilciena pēdējam vagonam un atvēru durvis. Dzelzceļa dežurants, kas stāvēja garā vilciena priekšgalā, kādus 200 m no manis, jau gribēja dot vilcienam atļauju izbraukt un sauca man vācu valodā, lai aizveru durvis, bet es atbildēju latviešu valodā: „Es nevaru viņas slēgt, jo Stāmera kungs vēl nav klāt!” Dežurants bija pārāk tālu, lai mērotu visu to gabalu – viņš mani mēģināja ar saukšanu pārliecināt, ka man tās durvis ir jāaizver. Izveidojās īpatns

divu valodu dialogs. Starplaikā arī Stāmera kungs ar kundzi atskrēja, es palīdzēju viņiem iekāpt, piecirtu durvis un vācu valodā sacīju: „Tagad jūs varat braukt!” Mūsu dzīve var būt tik interesanta un krāsaina – saredzēsim arvien jaunas iespējas!

Jūs daudz tiekaties ar cilvēkiem, arī apkārt vienmēr ir cilvēki. Mēs kā kalpotāji arī to ļoti izjūtam, jo sevišķi Ziemassvētkos – tad ir tas vai šis jādara, tad ir Svētdienas skola, tad dāvanas, ludziņa jāmēģina, tērpi jāskatās un par visu ir jābūt atbildīgam, un beigās tu esi pamatīgi noskrējies. Un tad 25. decembrī ir tā diena, kad visi ir mājās, ļoti ilgi gul vai gultās lasa uzdāvinātās grāmatas, un tu vienkārši to izbaudi, ka vari tā mierīgi gultā pavadīt bezmaz pusi dienas, kad beidzot nav cilvēku apkārt, bet ir klusums un miers. Kā Jums ir ar to atpūtu un relaksāciju? Jums taču arī ir ļoti daudz visādu darīšanu kā arhibīskapam?

Katram cilvēkam, arī man, jāatrod iespēja atpūsties, jo nevar jau visu laiku sniegt, kādreiz ir arī jāsaņem, baterijai jāuzpildās. To jādara ne tikai garīgā ziņā, bet arī kā cilvēkam, kas ir arī miesa. Dažreiz izdodas pirmdienu kā „mācītāja svētdienu” izmantot – dzirdēt, kā visi citi dodas darbā, ar gandarījumu, ka tu vari vēl gulēt.

Kad atgūti fiziskie spēki, gribas uzpildīt arī garīgos. Štutgartē ir laba opera un balets. Kad atveras aizkars, zinu, ka tagad neviens mani netraucēs. Varu sekot skatuvē attēlotām dzīves norisēm bez vajadzības uz tām reaģēt, tādēļ varu tanīs iedziļināties vēl vairāk. Būtībā cilvēku veido viņa attiecības ar citiem. Uz skatuves tādēļ iepazīstos pats ar sevi – sekoju mīlestībai un nāvei, kas raksturo dzīvi ap mums. Arī Bībelē mīlestība un nāve ir centrā.

Mums ir jāapzinās, ka mēs neesam motori, bet ka mums vajag atelpu. Ir labi ievērot Bībelē, ka arī Dievs pēc sešām radīšanas dienām septītajā dienā dusēja. Ja kāds domā – bez manis jau vispār nekas nenotiktu ģimenē, sabiedrībā, Baznīcā, tad tā ir sevis pārvērtēšana. Vajag jau tos cilvēkus, kas savu atbildību ņem nopietni. Bieži vien man pirms ilgākas prombūtnes vēl vēlu vai pat visu nakti jāstrādā, jo ir jāievēro termiņi, lai neciestu darbs un cilvēki mūsu Baznīcā. Tomēr būtībā Dievs ir Tas, kas nosprauž mūsu robežas. Un Viņa ziņā ir, – blakus noguruma robežai un paveiktā darba robežai, – tā vispatīkamākā robeža manam darbam, proti, tas, ko man nav

jādara, jo viens cits to priekš manis dara, un es to ar pateicību pieņemu. Svarīgi to, ko citi dara priekš manis, mūsu Baznīcas, mūsu ģimenes, pieņemt un Dievam par to pateikties, jo pašā centrā ir Dieva taisnība un žēlastība, ko nevaram iegūt ar mūsu darbiem, bet Viņš tās mums dāvā – „Savā taisnībā Viņš tina man' kā māte bērniņu”.

Tādēļ ir svarīga mūsu atturība un mūsu klusums – ne kā tukšums, bet kā vieta skaistai aizpildīšanai. Ir labi to dažādos veidos arvien paredzēt mūsu dzīvē un veicināt. Arī Baznīcā tik daudzi tiek runāts, un visu laiku tevi velk ar domu saiti. Pie izvadīšanām pēc atvadu runas arvien lūdzu spēlēt klusu mūziku, jo tiešais klusums vien būtu pārāk nospiedošs. Lai tad katrs šo brīdi piepildītu ar savām atmiņām, un pats Dievs varētu mūs uzrunāt.

Vai arī ārpus Latvijas ir latviešiem raksturīgās tradīcijas – kapusvētki un Svecīšu vakars Mirušo piemiņas dienā?

Jā, šī tradīcija mums pastāv tajās vietās, kur ir saglabājušies latviešu kapi. Diemžēl daudzos gadījumos tie ir nolīdzināti. Vācijā kapu parasti nolīdzina pēc kādiem 24 vai vēlākais 30 gadiem.

Svecītes mums ir mīlas – jauniešu svecīšu dievkalpojumos, Mirušo piemiņas dienā vai arī kārtējā dievkalpojumā. Dažās vietās pirms latviešu ierašanās gan sveces uz altāra tika uzskatītas kā katoļu Baznīcas paraža, tomēr arī tur tās starplaikā iepatikušās pat vietējām evaņģēliskām draudzēm.

Tikai pirms neilga laika izpratu sekojošu sveces simboliku. Īpaši Bavārijā sevišķi daudz var redzēt baznīcas ar baroka laika torņiem sīpola formā, un par „sīpoltorņiem” tos saucām kā vācu, tā latviešu valodā. Domāju, kādēļ šie kupoli kā sīpoli uz torņiem, līdz mani viens garīdznieks apskaidroja, ka tas ir sveces simbols. Tātad šie baznīcu kupoli, kas pēc formas atgādina sīpolu, īstenībā simbolizē sveces liesmu. Tagad, kad es redzu šīs baznīcas, es tās uzskatu pilnīgi citādi. Sveces ir dzīva gaisma ar brīnišķu izstarojumu. Ludvigsburgas pilī ik gadus notiek muzikālas svētku izrādes. Ir elektriski izgaismotas telpas un arī dažas telpas, kas izgaismotas tikai ar svecēm. Pārejot no vienām telpām uz otrām, atšķirība ir ļoti krasi jūtama – no sveču gaismas ienākot spuldžu gaismā, gandrīz sāp acis. Sveču gaisma ir daudzkrāt siltāka un jaukāka, tā ir kā dzīvība, kas var liecināt un degt un būt skaista ar to, ka viņa ir – kā baznīcas zvani, tie taču arī it kā nekam „neder”, un kara laikos tos ņem nost, no tiem lej lielgabalus, bet viņi liecina simboliski – es

skanu ar to, kas es esmu. Un svece spīd – kā Jēzus līdzība: nelieciet sveci zem pūra, bet lai tā spīd visiem, un visi ap jums slavē jūsu Tevu debesīs.

Vēl par tām kapu tradīcijām runājot, lasīju internetā, ka kāds ārzemnieks vienam latvietim jautājis, kas tie kapu svētki jums īsti ir? Latvietis mēģinājis kaut kā paskaidrot – „Dead people festival” (Miruso festivāls). Vai mēs esam vienīgi, kam šādi svētki, šādas tradīcijas – kapusvētki, Svecīšu vakars?

Zviedriem tie ir ļoti izplatīti. Dienvidvācijā, kā minēju, tas vairāk saistās ar katoļu konfesiju. Vācijā dažas lietas kļuva par katoļu vai luterāņu konfesijas iezīmi, jo tur tikai daļa pārgāja Reformācijā. Tur, kur pārgāja visa baznīca, kā, piemēram, Skandināvijā, tur viņi ņēma līdzīgas šīs tradīcijas. Citur tradīcijas sāka šķīrot – tas pieder vienam, tas otram. Piemēram, melnais talārs bija to laiku akadēmiskais talārs. Reformācija balstījās uz akadēmiskajiem mācībspēkiem, un tā arī melnais talārs kļuva par Reformācijas simbolu. Turpretim tie priesteri, kas nespēja vai nevēlējās neko jaunu, palika pie senajiem krāšņajiem tērpiem. Zviedrijā šāda ārēja atšķirība nemaz nebija vajadzīga, jo visi priesteri kļuva evaņģēliski. Dažreiz var piedzīvot arī humoru: ja es ar savu balto bīskapa mēteli, mitru un zizli mūsu Baznīcu pārstāvētu Vācijā, mani ieskaitītu citā konfesijā, ne luterāņu. Bet, ja vācu bīskapi melnā talārā piedalās Zviedrijas vai Somijas bīskapu ievēšanā, tad viņiem jāuzmanās, ka viņus nenosēdina pie šoferiem, jo viņiem nav tur ierastā tērpa.

Kura rakstu vieta vai pants Jums pašam ir ļoti mīļš Bībelē?

Vairāki. 23. psalms, piemēram: „Tas Kungs ir mans Gans, man netrūks ne nieka.” To es arī zinu no galvas pat ebreju valodā, jau no seniem laikiem tas mani pavadījis. Un es gribētu mudināt tomēr atkal likt bērniem mācīties Bībeles pantus no galvas. Jo tad tas pilnīgi savienojas ar pašu cilvēku. Zināmu laiku uzsvaru lika vienīgi uz to, lai tikai saprot rakstu vietas, bet tas noved pie tā, ka neviens neko īsti nezina, un tas bieži vien noved pie tukšuma. Zinu, cik daudz mana omīte un mammīte zināja dziesmas, un šī bagātība glabājās dziļā apziņas slānī, kas vēl tad bija neskarts, kad slimības dēļ tika zaudētas daudzas citas iespējas.

Omīte zināja par eņģeļiem, par viņu

apsardzību: „Tas Kungs tevi pasargās, ka tava kāja nepiedursies...” Tā galvenokārt no omītes nāca daudzi Bībeles panti vai Dziesmu grāmatas dziesmas. Ir arī jāuzmanās ar pārmaiņām Bībeles tekstā vai dziesmās. Tur, kur tas ir patiesi pamatoti un nepieciešami, tur tas ir labi, bet tā nav lietiņa, ar ko spēlēties. No bērības laikiem man iepatikās dažas vietas no Kalna sprediķa, studiju laikā tad iemācījos galatiešu vēstuli grieķu valodā no galvas, jo bija tik ilgi rindās jāgaida pēc ēdiena Menzā, un es gribēju kaut ko darīt. Ja var ko iemācīties no galvas, tad to var daudz labāk izprast. Un otrādi: ko nevaru iemācīties no galvas, to, acīmredzot, neesmu vēl īsti sapratis. Tas ir kā tāds rādītājs. Ir labi nest sev līdzī šādu garīgo rupjmaizi. Agrāk vai vēlāk pienāks laiks, kad bērns sapratīs, cik bagāts viņš ir ar to, un labprāt pie tās atgriezīsies. Kurš bērns labprāt sāk mācīties instrumentu? Bet jo vairāk viņš zina, jo lielāks ir prieks spēlējot.

Jūs teicāt par to, ka kaut kas var izmainīties tulkojumā. Ir jau tā – tu zini kādu pantu, kas tev ir mīļš, bet jaunā tulkojumā tas skan pavisam ar it kā citu jēgu. Citi arī pārdzīvoja, ka, piemēram, tagadējā Dziesmu grāmatā vairs neiekļāva kādas dziesmas, tai skaitā dziesmu „Debess lietus līsti, dzīvini un šķīsti siržu puteklus.” Tagad šis jautājums atkal tiek skatīts. Mums bija pat Svētdienas skolotāju konference Rīgā ar nosaukumu „Debess lietus līsti”. Es pieļauju, ka šī dziesma būs arī jaunajā Dziesmu grāmatā.

Ir dažas ļoti skaistas dziesmas tieši vecā tekstā: „Tad ņem jel šīnī naktī Tu savā stiprā vaktī, Kungs, visus ļautiņus. Dod visiem mierā dusēt, nāc visas bēdas klusēt, mums sūti savus eņģelus.” „Mums sūti savus eņģelus” ir pārmainīts uz „Mums sūti savu svētību”. Tik daudzreiz bālāk! Te mums vajadzētu uzdrošināties atgriezties pie seniem izteiksmīgiem vārdiem un salīdzinājumiem. Piemēram, „Dievs Kungs ir mūsu stiprā pils”. No Latvijas nāca lūgums – mainīt „kam spēks uz viņa lūpām”, jo „Spēks” esot lētas kvalitātes šņabis, un tas esot par piedauzību, ja draudze tad dzied: „Kam spēks uz viņa lūpām”. Vēl tagad nožēloju, ka šie vārdi nepalika, jo var būt asociācijas zināmās aprindās, tomēr ir pamatizteikumi, kas savā arhaismā pārdzīvos modes iebildumus. Mums, kristiešiem, var būt arī daļēji sava valoda. Ne tā, ka mēs piekoptu kādu Kānaānas valodu, ko neviens nesaprot, bet atteikties no savas valodas nozīmē

atteikties no tā satura, kuru varbūt tieši šīnī valodā varēja izteikt. Mārtiņa Lutera valoda. Nezinu, vai jums šeit ir Glikā Bībele. Glikam daži izteikumi ir tik sulīgi, ka no tā var tikai mācīties, un tie tad arī gadu simteņus ilgi noturējās. Mums nav ko kaunēties no dažām izteiksmēm, kas varbūt tieši saistās ar mūsu vēsti.

Ar Mārtiņu Urdzi runājām, ka Vācijā bijām vairāki, kuriem tēvi bija mācītāji: Klāvam Bērziņam, Gunāram Abakukam, viņam, man. Mums bija sajūta, ka ir vajadzīgs, lai mēs atšķirtos no saviem vecākiem, lai nekļūtu par kopijām. Un daļēji es teoloģiju studēju tāpēc, ka es patiesi gribēju redzēt, kāds ir segums tam, ko saka mans tēvs. Ko viņš skaisti runāja, to es tiecos kritiski racionāli pārbaudīt. Es visu kā dzenis gribēju pārbaudīt, vai tas ir vesels stumbrs vai izkurtējis. Kad es teicu sprediķus, neviens baznīcā neraudāja, izņemot, ja apstākļi patiesi bija bēdīgi. Pie mana tēva varēja tā īsti iekļūties vai pat izraudāties, un tam arī varbūt bija sava nozīme. Tagad, kad mūsu tēvi aizgājuši Mūžībā, es sāku manīt, cik daudz ir to lietu, kuras mēs tagad jaunā atstatumā par jaunu varam atsākt. Piemēram, tur ir arhibīskapa Kārļa Kundziņa dziesmas. Senos laikos, pirms 40 gadiem, tās man bija pilnīgi nepieņemamas: „Es ticu, ka no zvaigžņu stariem ir Dievam goda tronis celts.” Es domāju – vai es patiesi tam ticu? Tikai ar laiku es sāku manīt, ka šī izteiksme ir kā modernā gleznā, izsakot kaut ko ārkārtīgi skaistu un varenu. Dažas lietas prasa laiku, lai tās īsti spētu apjaust! Cilvēks mainās, gadiem ejot. Piemēram, kā bērns es neēdu skābos kāpostus, un tagad man tā garšo! Tāpat rozīnes – es tās ieliku kabatās, un tad bija zināmas problēmas. Mums ir jāļauj un jādod arī citiem tā iespēja pašiem pārbaudīt un atrast.

Vai tā nav arī ar bērnu un pusaudžu piedalīšanos draudžu dzīvē? Atsevišķiem mācītājiem ir īpaša dāvana uzrunāt un piesaistīt pusaudžus, bet vairumā ap šo laiku viņi pazūd no mūsu vidus, un bieži mums par to ir slikta sirdsapziņa. Bet, vai kādreiz nav labi viņiem atļaut izskriet savu apli? Tajā laikā ir par vēlu, lai viņus vēl sāktu mācīt – viņi grib ko pieredzēt, izmēģināt, vai tas, kas man tika dots, ir tas, kas man palīdz dzīvēt? Ja sākumā, pirmajos gados, pamats ir likts un iedots līdz pietiekami daudz, tad viņi agrāk vai vēlāk atgriezīsies. Bieži vien tad, kad viņi paši ir vecāki un viņiem pašiem dzimst bērni, tad viņi ir atkal klāt! Daži kristieši dzīvo ar konstantu slikto sirdsapziņu. Vajag dažas lietas zināmos laikos pieļaut – ne vienaldzībā, bet paļāvībā uz

Dievu. Ja mēs skriesim iepakaļ, viņi skries ātrāk nekā mēs, un mēs būsīm tikai komiska figūra, kas mēģina ķert. Labāk novēlam: Labu ceļu! Uz redzēšanos! Ar Dievu!

Tas jau arī tā ir Svētdienas skolas skolotājiem. Tu sēj, sēj un gribi taču redzēt tos augļus – lai viņi iet uz draudzes jauniešu tikšanos, pēc tam visi tā skaisti iet baznīcā, bet ne jau vienmēr tas tā notiek. Un, jā, tad ir arī tā sāpīgi varbūt, bet, tā kā Jūs teicāt, varbūt, ka vajag to brīvību. Nekas jau nenotiek bez Dieva ziņas un vienkārši, arī sējot Vārda sēklu, ir jāapzinās to lielo atbildību – pārdomāt, kā tu to pasaki, – tā, lai bērns to arī var uztvert.

Ir dažas Jēzus līdzības, kur mums Bībeles stundā iznāca spraigas sarunas. Piemēram, ka sējējs guļ vienā lielā mierā, kamēr Dievs audzina. Man vislielākā pretestība bija, kur viņš nezāli atstāj un neizravē! Agrākie latviešu zemnieki iebilda: nē – nezāli jāizravē!

Jā, tā tāda grūti saprotama rakstu vieta. Es arī pie tās brīžiem apstājos, jo liekas, kā tad tā?

Pie dažiem Jēzus izaicinošiem izteicieniem jāievēro vēl ko īpašu: piemēram, „svētīgi tie bēdīgie”. Būtībā šis teikums tikai ar to ir saprotams, ka Jēzus to saka. Normāli bēdīgie nav svētīgi vai laimīgi. Bet Viņa klātbūtnē tie var sevi saukt par svētīgiem, jo Viņš tos uzrunā, ir klātesošs viņu bēdās. Bez Viņa bēdīgie būtu patiesi nožēlojami.

Mums ir arī jāuzmanās, ka mēs nerunājam tukši. Piemēram, senos laikos mācītājs gājis garām ābelei. Gribējis ko labu pasacīt zemniekam un teicis: „Lai Dievs jums dod labu ražu!” Zemnieks atbildējis: „No jūsu mutes Dieva ausī. Ziedēt gan tā neziedēja.”

Beidzot vēl dažas lietas no manas dzīves.

Pēckara laikos Zviedrijā nozīmīga bija Sandbija Ēlandes salā, ar tās latviešu bērnu nometnēm māc. Sviķa un viņa kundzes vadībā. Uz Latviju nevarēja tikt. Vismaz daļēji man iespaids par Latviju veidojās no Zviedrijas vides un turienes baznīcām. Daļēji tas ir atbilstoši, jo zviedru laikā šeit tika celtas daudzas baznīcas. Bija tāda īpaša sajūta – otrā pusē jūriņai, tur ir Latvija.

Nevarot būt Latvijā manas dzīves pirmos 42 gadus, veidojās tādas īpatnas sajūtas: domāju – vai šī zeme patiesi eksistē? Vienmēr tā kā par pasaku stāsta, stāsta, bet redzējis neesmu. Līdzīgi tā tas bija ar Jeruzālemi. Ja kādreiz ir iespēja, aizbrauciet uz Svēto zemi! Ne tāpēc, ka šī zeme kā tāda būtu svēta, bet,

lūk, tieši tur Dievam labpatika, ka Viņa Vārds iemiesojās Jēzū Kristū. Arī par Jeruzālemi, kad mēs Bībeles stāstus lasām – apzināti vai neapzināti mēs tos daudzkārt lasām kā pasakas! Bet tur aizbraukt un redzēt – ceļazīme: 3 km līdz Nācaretei. Pēkšņi redzēt, kā tas ir – pie Ģenecaretes ezera, Kapernaumā, biežie pamati no Pētera mājas. Daudz kas ir apvīts ar leģendām, bet vai minētais notikums bijis tieši šeit vai 100 m pa kreisi vai pa labi – tas taču nav izšķirīgi. Eļļas kalns – tas pats un daba tā pati, tāpat tie lauki, caur kuriem Jēzus staigāja! Latviju redzēt un Jeruzālemē būt – tie man bija līdzīgi lieli pārdzīvojumi.

Man arī jāsaka, ka esmu daudzās lietās „ieaudzis iekšā”. Piemēram, mūsu Baznīcas gadagrāmatas lietošanā. Arvien vairāk mēģinu apzināti dzīvot ar to un manu, cik daudz tas dzīvei dod. Vēl arvien ir dažas Bībeles vietas, kuras es tagad, tikai tagad pēkšņi sāku saprast. Tik daudzkārt ir lasīts pāri, un vari brīnīties, kādēļ tas tā, un tad pēkšņi saproti! Jāļauj sev un arī citiem ieaugt iekšā šajās Dieva lietās.

Paldies, ka varējām šeit pie jums tā mīļi būt!

Paldies par sarunu! Lai Dievs Jūs svētī!

Intervēja Karīna Krieviņa

Pie dažiem Jēzus izaicinošiem izteicieniem jāievēro vēl ko īpašu, piemēram, "svētīgi tie bēdīgie". Būtībā šis teikums tikai ar to ir saprotams, ka Jēzus to saka. Normāli bēdīgie nav svētīgi vai laimīgi. Bet Viņa klātbūtnē tie var sevi saukt par svētīgiem, jo Viņš tos uzrunā, ir klātesošs viņu bēdās. Bez Viņa bēdīgie būtu patiesi nožēlojami.

E. E. Rozītis

Nodarbības LELB Grobiņas iecirkņa draudžu diakonijas vadītājiem turpinās

No 2013. gada janvāra līdz 2014. gada martam Liepājas diecēzes Grobiņas prāvesta iecirknī Liepājas Diakonijas centrs rīkoja Diakonijas darbinieku apmācības. Nodarbības noslēdzās 15.martā ar svinīgu dievkalpojumu un kopīgu Diakonijas dienu. Pēc dievkalpojuma 24 apmācību dalībnieki saņēma apliecības, un tagad ir tiesīgi būt par Diakonijas darba vadītājiem Liepājas Diecēzes draudzēs.

Šo apmācību iniciators bija Liepājas Krusta draudzes mācītājs un Diakonijas centra vadītājs Mārtiņš Urdze. Apmācībās, kas notika reizi mēnesī, padziļināti tika apskatītas dažādas tēmas kā, piemēram, ticības pamati, diakonijas teorētiskie pamati, ētika un diakonijas praktiskie pamati u.c. Dalībnieki noklausījās un līdzdarbojās pavisam 60 mācību teorētiskajās un praktiskajās stundās, kas bija daudzveidīgas un interesantas. Prāvests Ainars Jaunskalže un mācītājs Raitis Šēners sniedza ieskatu mūsu ticības pamatos. Diakonijas teorētiskos pamatus palīdzēja apgūt mācītājs M. Urdze. Ar kristīgo antropoloģiju un ētiku iepazīstināja mācītājs Gints Kronbergs. Diakonijas praktiskos pamatus ar praksi un piemēriem pasniedza māc. M. Urdze, māc. Erlands Lazdāns, māc. R. Šēners. Lekciju par tēmu "Diakonija, sociālais darbs un misija" lasīja bīskaps Pāvils Brūvers. Sadarbību ar

sociāliem dienestiem palīdzēja izprast Liepājas sociālā dienesta direktore Iveta Bartkeviča. Garīgajā aprūpē un dvēselkopšanā ieskatu deva māc. G. Kronbergs un psiholoģe Gita Paspārne. Diakonijas apmācību beigās dalībniekiem bija jā sagatavo referāts par darbu ar noteiktām cilvēku grupām. Praktiskajās nodarbībās apmācību dalībnieki veica projektu plānošanu draudzēs un iecirknī. Tika apskatītas daudzas interesantas idejas, kuru realizācijai Liepājas Diakonijas centrs ir gatavs sniegt savu atbalstu.

Apmācības apmeklēja cilvēki no dažādām Grobiņas iecirkņa draudzēm: no Vērgales, Ziemupes, Priekules, Krūtes-Bārtas, Liepājas Brāļu, Liepājas Krusta, Liepājas M.Lutera, Liepājas Sv. Trīsvienības, Grobiņas, Nīcas un Rucavas draudzēm.

Pēc noslēguma dievkalpojuma un apliecību saņemšanas klātesošajiem bija iespēja noklausīties koncertu, ko sniedza Helga Krieviņa un Jānis Kuņķis.

Diakonijas apmācību dalībnieki sirsnīgi pateicas Liepājas Diakonijas centram un tā vadītājam M. Urdzem par doto iespēju apgūt šādu mācību programmu, kā arī Šlēsvigas-Holšteinas Diakonijai un Latviešu ev. lut. Diakonijas apvienībai Vācijā par nepieciešamo materiālo atbalstu apmācību procesa gaitā.

Signe Paula

SVĒTDIENAS SKOLA UN JAUNIEŠI FOTOMIRKĻOS

DAŽĀDI

Notikumus skat. draudzes un diakonijas kalendārā

No 2014. gada 26. līdz 28. septembrim Rīgā notika Tezē Baltijas reģionālā tikšanās "Kļūstot par zemes sāli".

Pie Tezē plakāta pie Rīgas sv. Pētera baznīcas

Arī mūsu draudzes ansambļa "Per aspera" dalībnieki regulāri piedalās Tezē lūgšanu vakaros Liepājā kā mūziķi un dziedātāji. Šādu lūgšanu vakaru iniciatore ir Edīte Tankelsone. Lūgšanas notiek reizi 2 mēnešos dažādu konfesiju dievnamos.

Kā pārstāve no Krusta draudzes šajās tikšanās piedalījās Karīna Krieviņa.

Tezē kopienas brāļi ik gadu organizē dažāda mēroga jauniešu tikšanās Āfrikā, Ziemeļamerikā un Dienvidamerikā, Āzijā un Eiropā, kas gadu gaitā kļuvušas par uzticības svētceļojumu uz zemes. Dodoties no pilsētas uz pilsētu, Tezē kopienas brāļi kopā ar jauniešiem ik reizi atgādina pasaulei par evaņģēlija prieku un cerību.

Baltijas reģionālo tikšanos Rīgā iniciēja

Mūziķi un dziedātāji no Liepājas. No kreisās: Pāvils un Ieva no Brāļu draudzes, Roberts no Sv. Jāzepa katoļu draudzes, Agra no Sv. Trīsvienības draudzes un Karīna

semināros un darbnīcās, kā arī piedzīvot Rīgas ģimeņu un draudžu viesmīlību. 2014.gadā Rīga ir Eiropas kultūras galvaspilsēta – Tezē tikšanās bija ticības liecība jauniem cilvēkiem.

Citāts no <http://taizeriga2014.lv/regionala-tiksanas/>

Latvijas Evaņģēliski luteriskās baznīca un Romas katoļu baznīca Latvijā un, sekojot Tezē kopienas priora brāļa Aloiza 2012.–2015.gada vēstījumam "Pretim jaunai solidaritātei", par tās vadmotīvu izvēlēti Svēto Rakstu vārdi "Kļūstot par zemes sāli". 16 līdz 35 gadus veci jaunieši no Latvijas, Lietuvas, Igaunijas, Skandināvijas valstīm, Somijas, Baltkrievijas, Ukrainas, Krievijas un Polijas, kā arī no citām valstīm kopīgi ar Tezē kopienas brāļiem bija aicināti piedalīties lūgšanās,

Draudzes un Diakonijas kalendārs no 01.01.–31.08.2014.

Janvāris

05. 01. Dievkalpojumā uzstājās Rutas Pāvilas vadītais Metodistu baznīcas koris.

19.01. Pēc dievkalpojuma Dzintariņu pasākums: muzicēja un dziedāja dvīņumāsas Sanija un Sanita Rozes.

Februāris

06.02. Ieradās Eiropas Savienības brīvprātīgā darba programmas „Jaunatne darbībā” brīvprātīgais Huans Ismaels Segovija Karmona no Spānijas pilsētas Granādas, lai 7 mēnešus strādātu draudzē un Diakonijā.

07.02. Diakonijā atsākās angļu valodas nodarbības.

09.02. Prāvesta Aināra Jaunskalzes vizitācija dievkalpojumā.

14.02. Draudzes jauniešu ansamblis “Per aspera” atzīmēja 1 gada pastāvēšanu.

15. 02. Draudzes darbinieki piedalījās seminārā „Ceļā uz atvērtu baznīcu” Kuldīgā.

16.02. Pēc dievkalpojuma Dzintariņu pasākums: filma „Le Tripples de Beleville”.

22.02. Starptautisks vakars ar spāņu brīvprātīgo jauniešu Ismaelu, latviešu ēdienu gatavošana.

24.02. Kristīgā radio raidījuma vadītājas Edītes Tankelsones organizētais Tezē lūgšanu vakars Liepājas Krusta baznīcā. Bija ieradušies viesi – Tezē kopienas (Francija) pārstāvji brālis Filips un brālis Matejs. Tas bija starpkonfesionāls vakars, kas pulcēja daudzus jauniešus un ticīgos. Galvenais bija vienošanās kopīgā dziesmā un meditativā lūgšana. Pulcējās jaunieši no dažādām konfesijām un draudžu mācītāji. Draudzes jauniešu ansambļa ģitāru pavadījums un dziedājumi.

25.02. Diakonijā Ismaels uzsāka spāņu valodas nodarbības.

Marts

02.03. Draudzes darbinieki un jauniešu ansamblis pēc Rīgas Krusta draudzes kora ielūguma viesojās Rīgā, piedaloties dievkalpojumā ar dziesmām un pantoniņu „Eņģeļa pieskāriens”.

04.03. Atbrauca ES finansētā Senioru projekta igauņu brīvprātīgā Riina Maijo no Valgas, lai mēnesi strādātu brīvprātīgajā darbā Diakonijā un iepazītu latviešu kultūras dzīvi Liepājā.

05.03. Sākās Ciešanu laika lūgšanas.

06.03. Draudzes ansamblis uzstājās dievkalpojumā pansionātā „Ilģi”.

07.03. Draudzes ansamblis piedalījās Lūgšanu dienā Jūrmalcīemā.

11.03. Starpkulturālais vakars ar spāņu nacionālajiem ēdieniem.

13.03. Diakonijā Riina uzsāka igauņu valodas nodarbības.

15.03. LDC rīkotās Diakonijas darbinieku apmācības no 2013. gada janvāra līdz 2014. gada martam Liepājas diecēzes Grobiņas prāvesta iecirknī noslēdzās ar svinīgu dievkalpojumu un kopīgu Diakonijas dienu. 24 apmācību dalībnieki saņēma apliecības.

16.03. Pēc dievkalpojuma notika draudzes gada kopsapulce, kur mācītājs un draudzes darbinieki atskatījās par gada laikā paveikto savās kalpošanas nozarēs, kā arī pastāstīja par iecerēto šajā gadā.

17.03. Atbrauca ES Senioru projekta „Gruntvig” igauņu brīvprātīgā Lehte Artašova no Tartu.

18.03. Starpkulturālais vakars ar igauņu nacionālajiem ēdieniem.

20.03. Sociālā sadarbības tīkla tikšanās Diakonijā.

22.03. Spāņu brīvprātīgais Ismaels Liepājas Brāļu ev. lut. baznīcā rādīja prezentāciju un iepazīstināja ar

Spānijas kultūru.

26.03. Riinas brīvprātīgā darba izvērtēšana un atvadu pasākums.

27.03. Sākās Iesvētes mācības.

Aprīlis

01.04. Starpkulturālais vakars ar spāņu nacionālajiem ēdieniem.

01.04. Atbrauca ES Senioru projekta „Gruntvig” igauņu brīvprātīgā Hilja Jōks no Tartu.

03.04. Sākās regulārās „Radio LNR” (Liepājas Neatkarīgā raidītāja) producenta Vernera Bokuma tikšanās un intervijas ar dažādu Diakonijas grupu pārstāvjiem. „Radio LNR” dzirdams internetā un sestdienās arī „Rietumu Radio”.

03.04. Diakonijas kopsapulce: darbinieku atskaites par iepriekšējo gadu, nākotnes plāni un ieceres, valdes vēlēšanas.

10.03. Diakonijas centrā viesojās un iepazīnās ar centra darbību ASV vēstniecības cilvēktiesību speciāliste Amira Ismaila (Amirah Ismail).

15. 04. Starpkulturālais vakars ar igauņu nacionālajiem ēdieniem.

22.04. Starpkultūras vakars ar igauņu nacionālajiem ēdieniem.

24.04. „Radio LNR” neatkarīgā producenta Vernera Bokuma tikšanās un intervija ar igauņu brīvprātīgajam Lehti un Hilju Rietumu Radio.

25.04. Hiljas un Lehtes brīvprātīgā darba izvērtēšana un atvadu pasākums.

25.04. Pēc ziemas pārtraukuma atsākās regulārās futbola spēles Liepājas jūrmalā.

27.04. Dzintariņu pasākums: uzstājās koris „Lauma” diriģentes Mirdzas Paipares vadībā.

29.04. Starpkulturālais vakars ar igauņu nacionālajiem ēdieniem.

Maijs

09.05. „Radio LNR” neatkarīgā producenta Vernera Bokuma tikšanās un intervija ar spāņu brīvprātīgo jauniešu Huanu Ismaelu.

11.05. Ģimenes dienas dievkalpojums ar Svētdienas skolas bērnu un jauniešu ansambļa „Per aspera” piedalīšanos.

12.05. Ansamblis „Per aspera” muzicēja Edītes Tankelsones organizētajā Tezē lūgšanu vakarā Liepājas Metodistu draudzē.

16.05. LDC organizēja kārtējo ekskursiju cilvēkiem ar īpašām vajadzībām. Šoreiz tas bija brauciens uz Lietuvu. Piedalījās 92 cilvēki. Tika apmeklēti Dinozauru parks, Pulksteņu muzejs, apskatīti retro automobiļi. Ekskursija noslēdzās “Pie Joža”.

18.05. Dievkalpojums ar metodistu mācītāja Ārija Viksnas piedalīšanos. Pēc dievkalpojuma Dzintariņu pasākums: Ā. Viksnas stāstījums par dzīvi un ticības jautājumiem.

20.05. Atbrauca ES Senioru projekta „Gruntvig” igauņu brīvprātīgā Marija Kalberga (Mari Kalberg) no Hāpsalas.

22.05. Ansamblis „Per aspera” ar dzejiski muzikāliem priekšnesumiem sveica ansambļa dalībnieces Ādolfijas vecmāmiņu Emīliju Celmiņu 90 gadu jubilejā „Promenāde Hotel”. Reizi nedēļā ansamblis tiekas Celmiņas kundzes mājās „Sapņu namiņā” uz mēģinājumu.

25.05. Vasarsvētku un Svētdienas skolas noslēguma dievkalpojums ar apliecību saņemšanu.

28.05. Liepājas Diakonijas telpās durvis vēra “Domino tirdziņš”, kur kopš atvēršanas tiek pārdoti rokdarbi, kurus gatavojuši cilvēki ar īpašām vajadzībām,

pirmspensijas vecuma cilvēki un pensionāri.

29.05. Krusta baznīcā notika Debesbraukšanas dievkalpojums.

30.05. LDC notika konference par tēmu "Darba vietas cilvēkiem ar īpašām vajadzībām". Piedalījās pārstāvji no šādām NVO: Liepājas Neredzīgo biedrība, biedrība "Cerība, Ticība, Mīlestība", invalīdu biedrība "Kristīne", Liepājas Diabēta biedrība, Liepājas Diakonijas centrs, Liepājas represēto biedrība un Aizputes invalīdu biedrība "Cerība". Nozares biedrības un eksperti pulcējās ar mērķi iepazīt esošo situāciju invalīdu nodarbinātības jomā, apspriest galvenās grūtības un meklēt iespējamus risinājumus, lai palielinātu iespēju cilvēkiem ar īpašām vajadzībām atrast sev piemērotu darbu. Ņemot vērā gaidāmos noteikumus par Eiropas struktūrfondu izlietojumu 2014.–2020.gadam, konferencē tika izstrādāta Rezolūcija, kurā tika pievērsta uzmanība vairākiem ļoti būtiskiem jautājumiem (sk. zemāk). Neilgi pēc tam uz to tika saņemtas atbildes no LR Saeimas Sociālo un darba lietu komisija, 12.06.2014; LR Labklājības ministrijas, 02.07.2014; Liepājas pilsētas domes, 01.08.2014. (sk. www.kalpot.lv Liepājas Diakonijas centra apakšsadaļā 'Konferences un semināri').

30.05. Uz otro termiņu Latvijā atbrauca ES Senioru projekta „Gruntvig” igauņu brīvprātīgā Hilja Jōks no Tallinas.

31.05. Rucavas evaņģēliski luteriskajā draudzē notika Diakonijas diena. Dievkalpojumu vadīja Rucavas draudzes gans, LELB Grobiņas iecirkņa prāvests Ainars Jaunskalže un Liepājas Krusta draudzes gans un Diakonijas centra vadītājs Mārtiņš Urdze. Pēc dievkalpojuma abas draudzes pastāstīja par svarīgākajām aktivitātēm, kas tajās notikušas, galvenokārt, diakonijas darbā. Tika rādīti diapozitīvi. Sadraudzība noritēja sirsnīgā, radošā gaisotnē. Koncertu sniedza Rucavas ansamblis.

Jūnijs

No 1.jūnija Krusta draudzē tiek pieņemti arī pārtikas ziedojumi, lai izdalītu tiem, kam tās trūkst. Ikviens tiek aicināts iespēju robežās atbalstīt šo aktivitāti – ar pārtiku, kurai nav beidzies derīguma termiņš, ņemot to līdzī arī uz dievkalpojumu.

01.06. Atbrauca ES Senioru projekta „Gruntvig” igauņu brīvprātīgā Milli Kikkas no Tallinas.

08.–09.06. Baznīcu, Diakoniju un pansionātu "Iļģi" apmeklēja vācu ciemiņi no Oldenburgas Jāņa palīdzības ordeņa.

10.06. Starpkulturālais vakars: igauņu nacionālie ēdieni un filma „Igauniete Parīzē”.

15.06. Pēc dievkalpojuma Dzintariņu pasākums: muzicē Liepājas E. Melngaiļa mūzikas skolas skolotājas Anitas Poļanskas audzēkņi Sanija, Dāvids un Atis.

16.06. Igaunju brīvprātīgā Milli Kikkas vadīja Šokolādes darbnīcu bērniem un jauniešiem.

17.06. Svētdienas skolas skolotāju izbraukums uz Pūsēnu kāpu. Izbraukumā tika izvērtēts iepriekšējais Svētdienas skolas mācību gads, uzklautas idejas turpmākajam darbam.

19.06. Mari brīvprātīgā darba izvērtēšana un atvadu pasākums.

20.06. Baznīcu un Diakoniju apmeklēja vācu ciemiņi no Zigenas Diakonijas.

26.06. Igaunju brīvprātīgā Milli Kikkas vadīja Šokolādes darbnīcu senioru kopai „Atvasara”.

27.06. „Brokastis ar igauņietēm” – Hiljas un Milli brīvprātīgā darba izvērtēšana un atvadu pasākums.

Jūlijs

04.07. Draudzes ansamblis „Per aspera” pēc metodistu

mācītāja Edgara Šneidera uzaicinājuma ar muzikālo izpildījumu piedalījās Tezē lūgšanu vakarā Veslija nometnē.

26.07. LDC organizēja ekskursiju uz Sabili cilvēkiem ar īpašām vajadzībām. Piedalījās apmēram 50 cilvēku.

Augusts

01.–31.08. „Brīvdienų pases” ietvaros notika dažādas vasaras aktivitātes bērniem un jauniešiem: sporta pasākumi, radošās darbnīcas, trošu takas, *lipīgā nakts* baznīcā u.c. Aicināti piedalīties bija gan Svētdienas skolas bērni, gan citi, kas vēlējas aktīvi un saturīgi pavadīt brīvo laiku. Šajās aktivitātēs dalību kā asistents ņēma brīvprātīgais jauniešis no Spānijas Ismaels. Viņš dalībniekiem deva iespēju iemācīties jaunas prasmes un iegūt priekšstatu par spāņu kultūru, piemēram, spāņu ēdienu gatavošanu, amerikāņu futbolu, dažādas spēles u.c. Arī Ismaels varēja apgūt latviešiem iemīļotas spēles un iepazīt kultūru, piemēram, novusa spēli, kādas nav Spānijā.

20.08. notika spāņu brīvprātīgā Ismaela 7 mēnešu darba Diakonijā izvērtēšana. Tika pārrunāti savstarpējie ieguvumi, izteiktas idejas turpmākās darbības uzlabošanai, jauno brīvprātīgo uzņemšanai u.c.

21.08. Diakonijā bija atvadu prezentācijas pasākums no Ismaela. Bija ieradušies 20 cilvēki, kas dalījās ar to, ko viņi ieguvuši 7 mēnešu laikā, tiekoties un strādājot kopā ar Ismaelu. Tika teikts paldies Ismaelam par iespēju iepazīties ar spāņu tradīcijām un kultūru, mācīties spāņu valodu, kā arī iepazīt viņu kā personību. Pasākuma noslēgumā tika aicināts Ismaelu apmeklēt Liepāju un Latviju arī nākotnē, tāpat Ismaels aicināja kontaktēties ar viņu, un, ja kādam ir iespēja būt Spānijā, apmeklēt Granādu.

24.08. Dzintariņu pasākums pēc dievkalpojuma: Ismaels rādīja prezentāciju par Spāniju un Granādu un atvadījās no draudzes locekļiem.

25.08. Ansamblis „Per aspera” muzicēja Edītes Tankelsones organizētajā Tezē lūgšanu vakarā Liepājas Sv. Trīsvienības draudzē.

26.08. Spāņu brīvprātīgais jauniešis Ismaels devās mājupceļā uz Spāniju.

Augustā iespēju atpūsties Liepājā un palikt Diakonijas viesu istabās izmantoja vairāk cilvēku nekā iepriekšējos gadus: trompetists Valdis Bizuns, kas sniedza arī nelielus koncertus baznīcā, bija arī iespējas kopīgi muzicēt; draudžu locekļi no Rīgas Jēzus draudzes, Smiltenes draudzes, Rīgas Misioneres draudzes; mācītājs Artis Burovs, diakone Laima Urdze no Vācijas.

31.08. notika “Brīvdienų pases” vasaras aktivitāšu noslēguma dievkalpojums ģimenēm. Piedalījās Svētdienas skolas audzēkņi. Mācītājs M. Urdze iesaistīja bērnus un jauniešus aktivitātēs “Rallijs Liepāja-Jeruzāleme”. Bija iespēja saņemt mācītāja svētību jaunajam mācību gadam. Pēc dievkalpojuma pie sadraudzības galda bija iespēja noskatīties prezentāciju par vasaras aktivitāšu norisi visa mēneša garumā, kā arī dalīties savos iespaidos par to.

Visu vasaru no jūnija līdz augustam apmeklētājiem četras reizes nedēļā no 12.00–15.00 bija atvērta Krusta baznīca, trešdienās pusstundu bija iespējams dzirdēt muzikālos priekšnesumus draudzes jauniešu un viesu izpildījumā.

Kalendāru sastādīja Mārtiņš Urdze un Karīna Krieviņa. Tas tiks publicēts arī Krusta draudzes un Diakonijas tīmekļa vietnē www.kalpot.lv, kur papildus būs iekļauti vietnes notikumi dotajā periodā.

Ikviens laipni aicināts kuplīnāt mūsu aktivitātes!

DAŽĀDI

Pirmās starptautiskās kristīgās dzejas un mūzikas dienas
„Iedziedi dvēseli varavīksnē”
01.09.2014.-30.11.2014.

Moto: „Lai virs zemes taptu zināms Tavs ceļš, visās tautās Tava palīdzība un svētība!” (Ps. 67:3)

Milji aicināti piedalīties gan kristieši, gan citi labas gribas cilvēki!

Vairāk informācijas: www.egineto.lv/sadarbiba/projekt/

Kontakt:
Biedrība KAA
E-pasts: info@egineto.lv
Tālr. +371 28862010

kāpēc gribi būt
tu tāds naktstauriņš,
ja tev gaismas spārnus
paredzējis Dievs?

Žēli smilst vēji
Kā padzīti suņi,
Pie namdurvīm salstot.
Vēl rītam austot,
Pastieptām zaru ķepām
Skrāpējas logu rūtīs.
Bet atbalsis noslāpst pelnos
Pavarda siltajās krūtīs.

Karīna Krieviņa

* * *

es uzcelšu Tam Kungam altāri
no otram nemestiem akmeņiem
kur turēt svētības mielastu
ar bēdīgiem, bāriem un skrandaiņiem

es atvērsu acis un aklajiem
liešu sveces no prieka asarām
jo rakstīšu sirdīs ne akmenī
par laimīgu dzīvi, ne pasakām

vēl celšu arī no drupām
lauskām, druskām un likteņu atlūzām
tās stiprinot kopā ar lūgšanām
sirdspukstiem, Vārdu un gavēņiem

ja akmens man netīši izslidēs
un māsu vai brāli ievainot spēs
es palikšu lūgšanu altārī
līdz Dievs mūsu rētas sadziedēs

Inga Audere

Piemineklis laikam

Līdzība pārdomām

Reiz dzīvoja kāds gudrs valdnieks. Viņš nolēma iepriecināt savus pavalstniekus – no kāda ceļojuma atveda smilšu pulksteni un novietoja to pilsētas galvenajā laukumā. Šī dāvana pilnībā mainīja cilvēku dzīvi – tie iemācījās pazīt un plānot laiku, kļuva precīzi un akurāti. Drīz vien tas viņiem ļāva kļūt bagātiem un dzīvot laimīgi. Bet valdnieks nomira. Padotie sāka lauzīt galvu: kā lai pateicas viņam par labajiem darbiem? Tā kā šo darbu simbols bija smilšu pulkstenis, tika nolemts ap to uzcelt greznu templi tā godināšanai. Taču, kad templis bija pabeigts, izrādījās, ka pulksteni vairs neapspīd saules stari, un tas vairs nerāda laiku. Cilvēki kļuva pavirši, valstī kārtības vairs nebija, un tā kļuva aizvien nabadzīgāka.

Secinājumi: Laikam nav vērts celt pieminekli. Laiks ir tikai tad, kad tas ir dzīvs.

No Pajās Kovaļišinas dienasgrāmatas

RECEPTES

SPĀŅU UN FRANČU ĒDIENI LATVIEŠU GALDAM

Spāņu receptes

Aukstā zupa Gazpacho rojo (Sarkanais gazpačo)

Sastāvdaļas: Pus kukulis cietas maizes (Spānijā ir tikai baltmaize), viena daiviņa ķiploka, sāls, eļļa, 1 zaļā paprika, 1 gurķis, 4 tomāti bez mizas.

Gatavošana: Maizi mērcē līdz tā kļūst mīksta. Nolej ūdeni. Maizi maļ kopā ar pārējām sastāvdaļām, iepriekš tās sagriežot mazākos gabaliņos. Visu samāļ un gatavs. Pievieno sāli, eļļu [un etiķi] pēc garšas.

Tortilla de patatas española (Spāņu kartupeļu omlete)

Sastāvdaļas: 4 vidēji kartupeļi, 6 olas, 1 vidējs sīpols, puslitrs olīveļļas vai saulespuķu eļļas.

Gatavošana: Kartupeļus un sīpolu nomizo un sagriež plānos gabaliņos. Cep eļļā. Sakul olas. Kad kartupeļi un sīpols ir sacepti, tos izņem no eļļas un liek eļļā olas. Visu maisa. Cepšanai izmanto pannu, kas nepiedeg, lai sanākt omlete vienā gabalā.

Franču recepte

Beouf Bourguignon (liellopu gaļas fileja)

Sastāvdaļas: 600–800 g liellopu gaļas filejas, sīpols, 4 burkāni, garšvielas (timiāns, lauru lapa, pētersīlis, oregano, rozmarīns), sāls, melnie pipari, pudele laba vīna (1l), 100 g sviesta.

Gatavošana: Gaļu sagriež mazos gabaliņos (3 cm), sagriež sīpolu un burkānus. Visu sacep, pēc tam saliek katlā. Pievieno sviestu, vīnu, sāli, piparus un pārējās garšvielas. Var pievienot arī ēdamkaroti miltu. Vāra 2 stundas uz lēnas uguns un ik pa brīdim apmaisa, lai nepiedeg. Ja ir sauss, var pieliet mazliet ūdens. Iesaka ēst nākamajā dienā pēc gatavošanas.

Iesūtīja Lelde Skalde. Izmēģināja Inga Audere.

Labdarības pasākums

ĀBOLSVĒTKI

4.oktobrī

Kr. Valdemāra ielā 7

- 9.30** Svētbrīdis Liepājas ev. lut. Krusta baznīcā
10.00 – 14.00 Augļi un dārzeņi no zemnieku saimniecībām
 par ziedojumiem;
 darbnīcas bērniem;
 novuss, dambrete
10.00 – 12.30 Ābolu rauši, tēja, kafija
10.00 Kristīgā b/d deļotāju grupa „Mazputniņi”
10.30 Cirka studija „Bez temata”
11.00 Otaņķu etnogrāfiskais ansamblis
11.30 Loterija
12.00 Izsole
12.30 Izloze
13.00 Sadraudzības mielasts
14.00 Nobeigums

Aicināts ikviens interesents, kam ir nepieciešamība un interese!
Pasākumā iegūtie līdzekļi tiks izlietoti labdarībai.
 Lietus gadījumā pasākums notiks Krusta baznīcā un Diakonijas centrā.

Ar pasākumā iegūtiem līdzekļiem atbalstīsim palīdzības darbu:
 - Ukrainas vācu ev. lut. draudzes darbu Dņepropetrovskā;
 - Bērnu un jauniešu centru “Dzīvā cerība” Odesā

Pasākumu rīko biedrība „Liepājas Diakonijas centrs”
 sadarbībā ar Liepājas apkārtnes zemniekiem un rokdarbniekiem

Apsveikums draudzei:

"Bet, tā kā nu jums ir daļa
 pie Kristus ciešanām,
 priecājieties,
 lai jūs arī, Viņam godībā
 parādoties, varētu
 līksmoties un priecāties."
 (1.Pēt 4:13)

**No visas sirds
 sveicam Liepājas
 Krusta draudzi
 86.dzimšanas dienā!**

ADRESES UN KONTAKTI

Liepājas
 ev. lut. Krusta baznīca,
 Kr. Valdemāra ielā 7,
 Tāl. 63426707

Liepājas
 Diakonijas centrs
 Fr. Brīvzemnieka ielā 54,
 Tāl. 63426707,
 e-pasts:
 diakonija.liepaja@gmail.com

Ziedojumu konti:
 Liepājas Diakonijas centrs
 Reģ. Nr. 40008103059
 Konta numurs
 LV 08HABA0551015674491
 AS Swedbank
 Kods HABALV22

Liepājas Krusta
 ev. lut. draudze
 Reģ. Nr. 90000116393
 Konta numurs
 LV 09HABA000140J051655
 AS Swedbank
 Kods HABALV22

AKTIVITĀTES

Krusta draudzē

Dievkalpojumi Krusta baznīcā	svētdienās	plkst. 15.00
Svētbrīži	otrdienās	plkst. 9.00
Pārrunas par Bībeli un dzīvi	trešdienās	plkst. 18.00
Mācītāja pieņemšana	piektdienās	plkst. 10.00 – 12.00
Svētdienas skola	svētdienās	plkst. 12.00
Ansamblis PER ASPERA	trešdienās, piektdienās	plkst. 18.00

Diakonijā

Konsultācijas cilvēkiem ar īpašām vajadzībām	darba dienās	plkst. 10.00 – 14.00
Drēbju kamera	otrdienās, trešdienās, ceturtdienās	plkst. 11.00 – 14.00
Veselības istaba	ceturtdienās	plkst. 16.00 – 18.00
Pakalpojumu un nevajadzīgo mantu apmaiņa	ceturtdienās no plkst. 16.00	
Mājas lapa	www.kalpot.lv	

© kalpot.lv Informatīvs, nekomerciāls izdevums,
 tiek izplatīts NVO par ziedojumiem.
 Izdod – Liepājas Diakonijas centrs, sadarbībā ar Krusta ev.lut draudzi.

Redkolēģija: Mārtiņš Urdze, Inga Audere, Karīna Krieviņa.
 Foto no draudzes arhīva. Salikts un iespiests LiePA.